

בס"ד ד' סיון ה'תשפ"ה
הדלקת נרות - 19:22
צאת השבת - 20:13
רבנו תם - 21:08
שעון קיץ - מהלוח המדויק של "אור החיים"
ע"פ "אופק תל אביב"

שְׁנֵה עֶשְׂרִים וְחֲמֵשׁ - עלון מס' 1257
@ השבת לא אומרים "צדקתך".
@ לא אומרים תחנון עד יב' סיון.
@ ברכת הלבנה ביום שלישי בערב.
@ יום ראשון ערב חג השבועות - הדלקת נרות 19:23

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

הרה"ג יצחק יוסף שליט"א
יחל את שיעורו בלויין
בבית הכנסת "אוהל מועד"
במוצ"ש בשעה 21:30

פרשת במדבר

פרפראות לחג השבועות

א. וירא העם וינעו וייעמדו מרחוק
רמז בזה שאם האדם מנענע עצמו "ויונעו" בתפילה
ובעבודת ה' בשביל "וירא העם" מפני שרואים אותו, ולא
מחמת שבאמת לבו בוער לה', אז סימן הוא ש"ויעמדו
מרחוק" שהוא עדיין מרחוק מהשי"ת.
(הבעש"ט יומא דהילולא שלו בחג השבועות)

ב. הטעם שקורין מזילת רות בשבועות
א. מפני שדוד נולד בשבועות, ומת בשבועות.

ב. מפני שניתנה תורה ע"י יסורים ועוני כמו נעמי ורות.
ג. כדי לחזק תורה שבעל פה, מפני שכתוב בתורה "לא יבא
עמוני ומואבי בקהל ה'", ואמרו חז"ל "עמוני" ולא עמונית,
"מואבי" ולא מואבית, וזהו תורה שבעל פה, ולמדנו בתורה
שבע"פ הותרה רות המואבית להנשא לבועז.

ד. "רות" בגימטריה 606, ו-7 מצוות בני נח שנתחייבה
קודם שהתגיירה ביחד הם תרי"ג 613.

ה. צריך לטבול בערב שבועות, ודע כי מי שלא יישן בליל
שבועות כלל ועיקר, ויהיה עוסק בתורה הקדושה, מובטח
לו שישלם שנתו ולא יארע לו שום נזק, והוראות הוויות
האדם הוא בלילה הזה. (האר"י הקדוש זיע"א)

ו. "חג מתן תורה ולא חג קבלת תורה"
חג השבועות נקרא חג מתן תורתנו ולא נקרא חג קבלת
התורה, ואפשר משום שתמיד ה' נותן שפע, אלא שהכל
תלוי בכלי קיבול שאנחנו מכינים, ואיך הגדרנו את עצמנו
ואילו הם המטרות ששמנו לגדל עינינו בקיום התורה והמצוות.

ז. חג שבועות - השבת שלפני קבלת התורה
השבוע האחרון של הספירה הוא מידת 'מלכות' והשבת הזאת
שלפני חג השבועות שנקראת גם 'שבת דרך ארץ' לפי חידושי
הר"ם, נוכל לזכות לתקן ולטהר כל חז' מידות שהוא הכנה
לקבלת התורה, לזה זוכים גם כן ע"י קדושת שבת קודש.
(ישמח ישראל)

פינת הניבים והפזמנים

**יתן ה' את-האשה הנבאה אל-ביתך כרחל וכלבאה אשר
בנו שתייהם את-בית ישראל =**
בְּרַכַּת חֲתָנִים שָׁפָה מֵאַחֲלִים לְחֶתֶן שְׂאֵשְׁתּוֹ תִּהְיֶה כְּמוֹ
שְׁתֵּי הָאִמָּהוֹת.
מקור: יתן ה' את-האשה הנבאה אל-ביתך כרחל וכלבאה
אשר בנו שתייהם את-בית ישראל ועשה - חיל [רות ד'
(ניבונכו)]

- ← מיפקד שבאי שנערך לבני ישראל ע"י משה ואהרן ונשיאי השבטים.
- ← מספר הפקודים מבן עשרים שנה ומעלה.
- ← מספרם של כל בני ישראל מלבד שבט לוי.
- ← פירוט תפקידים המיוחד של בני לוי.
- ← סדר חנייתם ונסיעתם של בניי במדבר.
- ← מיפקד הלווים.

"במדבר סיני"
בספרו "נחל קדומים" מביא החיד"א שפע של רמזים על
הפסוק - מתוך דבריו של רבינו אפרים (מבעלי התוספות):
א. "במדבר" בגימטריה "אברהם" (248)
ב. "סיני" בגימטריה "עני" (130)
ג. "במדבר סיני" בגימטריה "בשלום" (378).

ד. "ובנסוע המשכן יורידו אותו הלויים ובחנות המשכן..."
בפסוק זה, נרמז בו ב' פעמים שם הוי"ה ושם אהי"ה למפרע
המשכן יורידו אותו הלוים = אהי"ה.
הלוים ובחנות המשכן יקימו = הוי"ה.
המשכן יקימו אותו הלוים = אהי"ה.
הלוים ינהור יתקרב ימות = הוי"ה.

ה. "מבן עשרים שנה ומעלה"
ר"ת "מעשיו" - "נמקבלים עול מלכות שמים" ועוד ר"ת
"נמתפללים שחרית מנחה וערבית". "כל יצא" אותיות
"כלי צא. כלי מרמז על כהן לוי ישראל. "צא" בגימטריה
תשעים ואחת גימטריה "אמן" על כל ברכה". (שלמה אלביליה הי"ו)
"ואלה שמות בני אהרן הבכור נדב, ואביהוא, אלעזר
ואיתמר" (ג),

פיסוק העטמים הוא מיוחד במינו ("נדב" באתנחתא,
"ואביהוא" זקף גדול). הרי זה כאילו הסיפור מתעכב תחילה,
מתוך הפסקה של צער, אצל נדב, ואח"כ אצל אביהוא,
ולבסוף ממחר ומוסיף את אלעזר ואיתמר. (רשי"ר הירש)

ו. "שאו את ראש כל עדת בני ישראל"
אומר רבנו בחיי: לשון "שאו" שני פירושים יש לו, האחד
נשיאות ראש, והשני הסרת הראש.
נשיאה - "ישא פרעה את-ראשך, והשיבך על-כנך"
(בראשית מ"ג).
הסרה - "ישא פרעה את-ראשך מעליך, ותלה אותך, על-
עץ" (בראשית מ"ט).
אומרת התורה, אם תזכר, תהיו 'שאו' לשון עילוי ונשיאות
ואם לאו 'שאו' לשון הסרת הגדולה.

מכל מלמד השכלת

שמות רבים לחג השבועות

חג השבועות - ככתוב: "וחג השבועות תעשה לך ביכורי קציר חטים" (שמות לד, פס' 22), "שבעה שבועות תספור-לך מהחל חרמש בקמה תחל לספור שבעה שבועות. ועשית חג שבועות לה' אלוקיד" (דברים טז)

חג הקציר - כתוב בתורה "שלוש רגלים תחוג לי בשנה... וחג הקציר ביכורי מעשיך אשר תזרע בשדה" (שמות כג). החג חל בתקופת הקציר, תקופת סוף האביב ותחילת הקיץ - שבה חוגג החקלאי את קציר יכולו. בתקופה שביית המקדש היה קיים הביאו קורבן מיוחד שנקרא "שתי הלחם". כיכרות לחם שנאפו מביכורי קציר החטים כנאמר "והניח הכהן אותם על לחם הביכורים..."

חג הביכורים - "וביום הביכורים בהקריבכם מנחה חדשה לה' בשבועותיכם מקרא קודש יהיה לכם" (במדבר כח). הביכורים הם ממתנות הכהונה שחייבים היו בני ישראל להביא לבית המקדש. זמן הבאת הביכורים לירושלים הוא מחג השבועות עד חג הסוכות. הביכורים הובאו משבעת המינים שהשתבחה בהן ארץ ישראל: "ארץ חטים ושעורה וגפן ותאנה ורימון, ארץ זבת חלב ודבש" (דברים ח).

עצרת - שמו של החג במשנה, בתלמוד ובמדרש (חגיגה י"ז ע"ב). חכמים ראו בחג שבועות המשך לחג הפסח. יום הקהל - לזכר היקהלות עם ישראל לקראת מתן תורה: "ויתן ה' אלי את שני לוחות האבנים כתובים באצבע אלוקים ועליהם ככל הדברים אשר דיבר ה' עימכם בהר מתוך האש ביום הקהל" (דברים ט)

חג מתן תורה - שמו זה של החג מבוסס על מקורות תלמודיים לפיהם ביום ו' בסיון ניתנה התורה לבני ישראל על ידי משה בהר סיני "משה קיבל תורה מסיני..." (מסכת אבות א').

מנהג אכילת מאכלי חלב

ידוע המנהג לאכול מאכלי חלב בחג השבועות. טעמים רבים הובאו למנהג זה, מהם על דרך הפשט, הרמז, המוסר ועל דרך הסוד.

א. התורה נמשלה לחלב, שנאמר: "דבש וחלב תחת לשונך". ונאמר: "נפת תטפנה שפתותיך, פלה; דבש וחלב תחת לשונך, וריח שלמותיך פריח לבנון" והפירוש: **נפת תטפנה שפתותיך -** אלה הם טעמי תורה.

פלה - אלה הם תלמידי חכמים. **דבש וחלב תחת לשונך -** אלה הם חידושי תורה. **ורח שלמותיך פריח לבנון -** אלה מצוות הנוהגות בבגדים: ציצית, תכלת בגדי כהונה, איסור שעטנז (רש"י)

ב. בשבועות ניתנה התורה, ובמתן תורה הוזוהר בני ישראל על כל התורה: איסור נבלה ומצוות השחיטה, דיני ההכשר הבהר וכד', וכיוון שלא יכלו באותו יום להכין את כל הדרוש לאכילת מאכלי בשר, בעקבות דיני ההכשר החדשים שקיבלו, הוכרחו לאכול מאכלי חלב.

ג. חלב בגימטריה 40 - כנגד 40 יום שעשה משה בהר סיני לקבל את התורה הקדושה.

ד. גבינה מזכירה את השם "גבנונים", שהוא אחד משמותיו של הר סיני.

א. פשט המנהג בכל תפוצות ישראל להיות ניעורים בליל חג השבועות ולעסוק בתורה, עד עלות השחר, וכמו שכתוב בזהר הקדוש "חסידים הראשונים לא היו ישנים בלילה הזאת, והיו עוסקים בתורה ואומרים: בואו לנחול מורשה קדושה לנו ולבנינו בשני "העולמות". וכן אמרו עוד בזהר הקדוש: כל אלו שמתקנים התיקון בלילה הזאת ושומחים בו, **כולם יהיו רשומים וכתובים בספר הזכרונות,** והקדוש ברוך הוא מברך אותם בשבעים ברכות וכתרים של עולם העליון, והסבירו האחרונים שהטעם למנהג זה בליל חג השבועות, לפי שבשעת קבלת התורה היו ישראל נרדמים כל הלילה, והוצרך הקדוש ברוך הוא להעירם משנתם על ידי קולות וברקים.

ב. מהיות טוב נכון לחוש לדברי רבותינו המקובלים, וללמוד בליל חג השבועות את התיקון שנדפס בספר קריאי מועד, בכנופיא ובחבורה, ולהעדיף סדר לימוד זה על פני לימוד בתלמוד ובפוסקים.

ג. יש להזהר מלדבר שיחת חולין ודברים בטלים בלילה הזה, ולא יאבד זמן יקר זה בשיחה בטלה, ויושב בטל כישן זמי, ועל פי הקבלה אין לקרות משנה בלילה זו. ולפני חצות הלילה יש לקרות קריאת שמע, בפרט לאלה שהתפללו ערבית מבעוד יום, ואם יש תלמיד חכם בין החבורה מה טוב ומה נעים שיבאר לקהל דברי הגמרא והמדרש ותרי"ג מצות, דבר דבור על אופניו, בדברי האגדה המושכים את הלב, כדי שלא יבואו להתנמנם, וזכות הרבים תלויה בו.

ד. אין לברך ברכות התורה אלא עד אחרי עלות השחר, שהוא שיעור מהלך ארבע מילין לפני הנץ החמה, דהיינו שבעים ושתים דקות, ושיעור זה משערים בשעות זמניות.

ה. גם הניעורים בליל שבועות חייבים לברך ברכות התורה, וכן המנהג פשוט, ובמקום מנהג לא אומרים ספק ברכות להקל, ויש מתחסדים לשמוע ברכות התורה ממי שישן בלילה שנת קבע, אבל המנהג אינו כן.

ו. מנהגינו לברך כל ברכות השחר, חוץ מברכת על נטילת ידיים ואשר יצר, אלא אם כן הוצרך לנקבו שאז מברך אשר יצר, אבל לא ברכת על נטילת ידיים.

ז. יתגבר כארי בתפילת שחרית לבל יתן שינה לעיניו ולפעפעי תנומה, שלא יצא שכרו בהפסדו אם יישן בשעת קריאת שמע ותפילה, וכן יזהר בשעת קריאת התורה, שהיא פרשת עשרת הדברות, לבל תחטפנו שינה.

ח. יש נוהגים לעמוד על עומדם בשעת קריאת עשרת הדברות, ואין בזה מנהג נכון, כי יש לחוש פן יאמרו שדוקא תורה זו מן השמים ולא השאר ח"ו, ונותנים יד לפושעים בזה. ויש למחות בנזהרים כן, ומכל שכן במקום שתלמידי חכמים יושבים בעת הקריאה, שיש למחות במי שעומד משום יוהרא, ואם העולה לקרות בתורה הוא אביו או רבו, יעמוד מיד עם עלותו לתורה שבזה אין כל חשש.

ט. נוהגים לשטוח עשבי בשמים בבית הכנסת ובבתים, לכבוד חג השבועות, זכר למה שאמרו חז"ל בשבת פח': "כל דיבור שיצא מפי הקדוש ברוך הוא נתמלא כל העולם כולו בְּשָׁמִים, שנאמר "שפתותיו שושנים נוטפות מור עובר".

י. נוהגים לאכול מאכלי חלב בחג השבועות, וכן יש נוהגים לאכול דבש וחלב, לרמוז על מתן תורתנו שנמשלה לדבש וחלב, כמו שנאמר: "דבש וחלב תחת לשונך".

הזקנה עם הסלים בעלת אמונה תמימה

היה זה בימי הבראשית של אשדוד החרדית, כיום עיר ואם בישראל, אולם אז היתה מדבר שממה רוחני. לא היו לאשדוד של אז אפשרויות להציע שירותים יעילים לקומץ המשפחות החרדיות שהתנחלו בה, ואפילו קו תחבורה מסודר לבני ברק טרם הופעל. לשירותן של אותן משפחות עמד רק קו אוטובוס פרטי בודד שחיבר בינם לבין בני ברק.

אני, כך מספר בעל המעשה, הייתי הנהג של קו זה במשך שנים, עד שהתפתחה התחבורה וחברה ראויה לשמה החלה לפעול בעיר. הקו, שפעל משעת בוקר מוקדמת, אסף מלמדים, מורות ותלמידים שלימדו ושלמדו בבני ברק, ומשם המשיך לחיפה, כשבדרך עזר גם בנתניה. בשעת אחר צהריים מאוחרת עשה הקו את דרכו לכיוון הנגדי כשהוא עמוס בנוסעים שעלו בבני ברק במטרה להגיע לביתם באשדוד, כך שכמעט כל נוסעי הקו היו קבועים, ואף תחנותיו היו קבועות למדי. באותו יום שבו התרחש סיפורנו, באחת התחנות עלה במפתיע בחור צעיר והתעניין אצלי האם אני עוזר במושב 'ניר גלים'. השבתי ב'כן' מהוסס; אני אכן עוזר שם, אך לא רגיל לעזור במושב זה, הממוקם סמוך מאוד לאשדוד, מעט אחרי אזור התעשייה שלה. "תוכל לעזור לי שם?" שאל. לרגע חשבתי להשיב כי אין לי תחנה שם, אך לאחר מכן אמרתי לעצמי: למה לא לעשות טובה ליהודי?! והשבתי: בשמחה!

כאשר הגעתי למושב והורדתי את הבחור בתחנה המבוקשת, הבחנתי באשה זקנה היושבת וממתנינה בתחנה. ברגע שעצרתי, התרוממה זו ממושבה ושאלה אותי: "אתה מגיע לחיפה?" – כן, השבתי מופתע. "וייפי", היא אמרה, "אני כבר מביאה את הסלים שלי". בטרם הספקתי להגיב, חזרה הישיבה לתחנה וגירה משם כמה סלים גדולים. כמה אברכים ירדו ועזרו לה להעלות את הסלים לאוטובוס, ואף פינו לה את המקום שליד הנהג. ארך לה מעט זמן להתארגן עם הסלים הרבים, וכשסיימה והתיישבה לבטח, התנעתי את האוטובוס ופניתי לכיוון הכביש הראשי.

סבתא, מצאתי עצמי שואל, למה חיכית בתחנה הזו? "מה הפירוש למה? יש כאן תחנה, לא?", השיבה תמחה. נכון, יש כאן תחנה, אבל מי גילה לך שעוצר בה אוטובוס שנוסע לחיפה?

"אף אחד", היא ענתה, ואני לא הבנתי. אז למה עמדת שם אם לא ידעת שצריך לעבור בה אוטובוס לחיפה? – "כי זו התחנה היחידה שיש פה", אמרה בסבלנות, משל הייתי קשה הבנה, "לאן הייתי צריכה ללכת אם לא לתחנה?"

נכון, אמרתי שוב וניסיתי להסביר את עצמי, אבל בתחנה שעמדת לא צריך לעזור אוטובוס לחיפה. יכולת לעמוד שם עד הלילה ואף אוטובוס לא היה מגיע. "אבל הנה אתה באת", השיבה האשה בחיוך.

את צודקת, אישרתי, אך כעיקרון אני לא עוצר בתחנה הזו בדרך כלל, ואם לא הייתי עוצר כאן, מה היית עושה?

"מחכה לאוטובוס אחר", ענתה בביטחון. אבל גם הוא לא היה עוצר לך, כי בתחנה הזו אין עזירה לאוטובוס לחיפה! התעקשתי, כי משהו בדבריה לא היה מובן לי דיו. "ובסוף עזרת, נכון?" נכון...

אישרתי שוב, מופתע מהשיחה ומביטחונה הרב של

האשה, ובכל זאת, מדוע פנית לתחנה שאין בה עזירה לאוטובוס לחיפה?

"הייתי צריכה להגיע לחיפה", היא הסבירה לי סוף סוף, "אמרו לי ללכת לתחנה ממול ולעלות על אוטובוס לאשדוד, ובאשדוד לחכות בתחנת אוטובוס לחיפה. אמרתי לבורא עולם: 'אבא שבשמים, אתה יודע כי אני אשה זקנה ועייפה, אין לי כוח לעבור לצד השני של הכביש עם כל הסלים, וגם אין לי כוח להעלות את כל הסלים לאוטובוס לאשדוד ואחר כך לרדת ממנו, לחכות בתחנה ושוב לעלות עם כל הסלים הללו לאוטובוס לחיפה'. ואז ביקשתי מהבורא יתברך שיביא לי את האוטובוס לחיפה עכשיו, לפה, לתחנה הקרובה בה אני מחכה."

נו...? המהמתי בציפייה דרוכה להמשך. "מה נו? אתה רואה! ביקשתי והוא הביא לי את האוטובוס לחיפה לכאן, לתחנה."

סבתא, שאלתי שוב בהתרגשות, כשהבנתי שנס כביר התרחש כאן לגד עיני ואני הייתי חלק לא מבוטל ממנו, אולי תספרי לי איך בדיוק ביקשת זאת?

"בדיוק כפי שאנחנו מדברים עכשיו, בצורה הכי ברורה והכי פשוטה שיש: 'בבקשה תעשה עמי חסד ותביא לי את האוטובוס לחיפה לכאן'. זה הכל."

נראה היה שהזקנה לא הבינה את התעקשותי לרדת לפרטים הקטנים, אך שיתפה אותי פעולה, כשכל הנוסעים מאחור מאזינים בדממה ובתדהמה להשגחה הפרטית הניסית שראו זה עתה בעיניהם.

המשך הנסיעה עבר עליי בסערת רגשות. לא יכולתי להירגע מההשגחה הפרטית שנגלתה מול עיניי. הנה כי כן, דווקא במקום שבו ברור כי אין מי שיוכל לעמוד לעזרת האדם, הוא יתברך נמצא אתו. דווקא שם יכול אתה לבקש ממנו בתמימות, מעומק הלב, כבן המתחטא כלפי אביו, והוא ברחמיו ישנה בשבילך את מערכות הטבע ויביא את האוטובוס, או את כל מה שלא תצטרך, עד אליך ממש.

(פניני עין חמד מעובד מתוך 'ניצוצות')

שמירה מבשר וחלה

היה זה בקנייה שגרתית לכבוד שבת קודש בסופר המקומי. באמצע הקניה 'התחשק' לי פתאום לקנות שקית שוקו. לקחתי את השקית, נעמדנו בתור, אבל הקופאי לא הצליח משום מה לסרוק את הברקוד.

הקופאי התעקש שזה חייב להצליח, שהרי הוא מעביר עשרות אם לא מאות כאלה ולא נתקל בשום תקלה. אולם מיהרתי לצאת וביקשתי ממנו לדלג על השוקו.

תוך כדי שבעלי ואני אורזים את הקנייה התחלתי להרהר מדוע ה' לא רוצה שאשתה שוקו? הרי ברור לי שהעיכוב משמים ואין סתם דברים שמתרחשים ללא סיבה.

הגענו לרכב. בדרך הביתה פתאום אמרתי בהתרגשות:

איזה נס!!! אני בכלל בשרית!!!

"על מה את מדברת?" התפלל בעלי.

על השוקו שלא עבר בקופה!! זו הסיבה שזה לא עבר – ה' שמר עלי שלא אכשל בבשר וחלב! לפני כמה שעות אכלתי בשר!

לא נרגענו מההתרגשות, ומהגילוי עד כמה ה' שומר ומשגיח ואכפת לו על כל אדם מישראל בכל פרט ופרט. (מכתבה של בעלת המעשה, פורסם ב'טיב הקהילה')

מגילת רות פסוקיה מתחילין באות וו חוץ משמונה פסוקים שלא מתחילים באות ו' וכתב בעל הילקוט הטעם משום שרות דבקה בברית שתנה לשמונה ימים (ילקוט"ש רות)

ונראה לומר טעם אחר דהנה המספר שמונה בא לרמוז על דוד דהיה שמיני באחיו כדכתיב "איש אפרתי מבית לחם יהודה וזו שמונה בנים... ודוד הוא הקטן" (שמואל א')

קורין מגילת רות בחג השבועות המרמזת על קבלת מצוות התורה דהנה **רות גימט' 606** ובצירוף 7 מצוות בני נח הרי **תרי"ג**.

אמר משה לה' "שלח נא ביד תשלח" (שמות ד יג) דהנה תיבת ביד הכוונה למשיח ראשי תיבות **דוד בן ישי** ותיבת **נא** בצירוף עם **יד** כדכתיב "שלח נא ביד" יעלה תיבת **אדני** הוא השם שפעלה רות על ידו להכין את כסא משיח בית דוד. (הרב אברהם הכהן הי"ו)

שמות חג השבועות טמונים באותיות החג: **ש**=שבועות. **ב**=ביכורים. **ו**=ו' בסיון. **ע**=עצרת. **ת**=תורה - מתן תורה.

חג החינוך

חג החינוך חל בראש חודש סיון. רבי ישעיהו הלוי הורביץ (מגדולי רבני אשכנז במאה 17), המכונה השלי"ה, חיבר תפילה להצלחת החינוך של הילדים. לפי המסורת ראש חודש סיון הוא זמן של ברכה וחסד. ערב בו מקדישים זמן לדרכי התנהלות החינוך בבית ובמשפחה.

כשהורים חושבים על חינוך הם שמים במרכז את המשפחה.

הם מבקשים שהקשר בין בני המשפחה יהיה טוב, ויחבר בין הורים לילדים גם בדורות הבאים.

לצד הנאה, בריאות ושמחה ההורים מבקשים שהילדים ימשיכו את דרכם.

נתינת התורה חל בתאריך מסוים, אולם הקול הגדול שנשמע מתוך הענן והערפל לא פסק; הוא קיים לעד. כך גם החינוך לילדינו כמו קבלת התורה נמשכת בכל ימי חייו של האדם, והיא מתחדשת ומתערענת מדי יום ביומו, בכל הדורות ובכל הזמנים.

עשרים וחמש שנים משדרים את שיעור התורה הגדול בתבל

ארגון "אברהם יג"ל" משדר בלוויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרח"צ **יחזקאל יוסף** שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" רח' חששים 3 בנהר בשעה 21:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם"

כל הישועות והברכות ליהודה ואיריס נסימי

שתמו לסעודה הרביעית בלוויין זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל שיזכו בבריאות, אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיט ברוחניות ובגשמיות, לשנים רבות טובות ונעימות והצלחה לכל ילדיהם ומשפחתם רפואה לאיריס בת שהי להבדיל לע"נ נורית בת שהי ז"ל

פרכה אהבה

לדקר ורויטל לוי זכות תרומתם יבורכו מפני עליון ובכל מילי דמיט ברוחניות ובגשמיות, יאיר הקב"ה דרכם ואת מזלם מתוך בריאות איתנה אושר ופרנסה טובה והצלחה ורפואה שלימה לעיניים ולרפואת הגוף ליעקב בנאי בן יפה שיחזור לאיתנו הראשון

פרכה אהבה

לאביהו ושושנה יעקובי שיבורכו מפני עליון ובכל מילי דמיט ברוחניות ובגשמיות יאיר הקב"ה דרכם ומזלם מתוך בריאות איתנה ופרנסה טובה ונחת ושלוה לכל ילדיהם יתגשמו כל משאלות ליבם לטובה ולברכה

כל הישועות והברכות לנסיים וטובה בכורי

שתמו לסעודה הרביעית בלוויין זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל שייתברכו ברפואה שלימה ובכל מילי דמיט ברוחניות ובגשמיות, פרנסה טובה אושר נחת ושלוה לרפואת דוד בת מרים טובה בת דבורה אושר בן חמדה לרפואת נסיים בן סולטן לע"נ משה בן סולטן ז"ל

פרכה אהבה

קיתאל ויפה נסימי זכות תרומתם תעמוד להם שיזכו בבריאות ובפרנסה טובה, אושר ושלוה, אריכות ימים ושנים. הקב"ה ישלם שכרם וימלא משאלותם לטובה, וברכה והצלחה לכל ילדיהם ורפואה ליפה בת כמונה

פרכה אהבה

רפואה שלימה ליעקב אבאבי לנחמיה זכריו קב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו ושס"ה גידיו. שיחזור לאיתנו הראשון ויזכה לשנים רבות עם רעייתו ליאת

פרכה אהבה

לשמואל ושושנה מחדן רפואה שלימה ופרנסה טובה אושר ושלוה, וירוו נחת מכל יוצאי חלציהם מתוך קדושה וטהרה, יתגשמו כל משאלות ליבם לטובה ולברכה ולשנים רבות. רפואה שלימה לאביגיל בת מורן

פרכה אהבה

רפואה שלימה לטובה בכורי בת דבורה קב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריה ושס"ה גידיה. תחזור לאיתנה ותזכה לשנים רבות וטובות עם בעלה נסיים

פרכה אהבה

קול מרן עובדיה יוסף זצ"ל מול טוב ואיחולים לבניים יעקב ואורי זכאי חגית וציון יעריב לנישואי טעם עם אלמנה יח"ק שיקמו בית נאמן וכשר בישראל ועלה הקשר יפה יזכו להמשיך את מסורת הבית המפואר "ענני המן בענני המן דבר נאה ומתקבל"

פרכה אהבה

לש"י ורח' שכלי לרגל הולדת הבן לביא אור יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו ויזכה לאריכות ימים. וברכה נחת ושלוה למרבי ודינה שלו ולמאשי ונפתלי אלדד

פרכה אהבה

רפואה שלימה לנחמיה זכריו קב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו ושס"ה גידיו. יחזור לאיתנו ויזכה לשנים רבות וטובות ומכל יוצאי חלציו ועם רעייתו מרגלית בת

פרכה אהבה

אברהם יגל בן רעות הי"ו יוסף אהרונ בן ביבי הי"ו דוד דודי בן נרגס וזכריה הי"ו שמאל דודי בן ביבי הי"ו בסמת חוברה בת נורית מנב"ת חנה דודי בת שרה מנב"ת דליה נסימי בת גורג'ה מנב"ת בהטרי ארשאנן בת גובר מנב"ת דינה לזרי בת סולטנה מנב"ת אסתר בת שרה מנב"ת

פרכה אהבה

רפואה שלימה לנחמיה זכריו קב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו ושס"ה גידיו. יחזור לאיתנו ויזכה לשנים רבות וטובות עם רעייתו ביבי

פרכה אהבה

לע"נ הצנוע והענו אהרן שמואלאי בן יוסף ושרה ז"ל חשבו פקידת שנתו לע"נ הצנוע והענו הרב דוד יצחקי בן שמחה וסעיד ז"ל חשבו פקידת שנתו לע"נ הצנוע והענו מלכה טענד ז"ל שמואלאי טוב בעד כל ילדה ומשפחתה

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם - :

שלמה לארי בן מרים הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו ישראל פרג'י רפאל בן מרים הי"ו יאיר חיים בן דליה וסביה הי"ו אסתר אהרונ בת גורה מנב"ת נהיית ישראלית בת שרה מנב"ת ריחן רחל בת גיראן מנב"ת מרגלית מוסאי בת שמחה מנב"ת לידה רוני בת מרי מנב"ת הרב ניסן ישראל בן חנה מנב"ת

לירן מלכה ז"ל בן ריטה שתחיה

אורן אהרן ז"ל בן ריטה שתחיה אהרון אלא בן מרים ויוסף ז"ל דינה מאנדי בת חנה ואיוז ז"ל נורית-חן דינו בת מסעודה ז"ל סולטנה גולגולית בת שמחה ז"ל חנה סאלם בת ר' חיים ז"ל ביבי נסימי בת סרוור ושמואל ז"ל

ביבי-שרה לארי בת רבקה ז"ל

נריה שארע הי"ד בן ענת וראובן הי"ו יהודה ישראלי בן אשרף ז"ל מרדכי נאמן בן חנה-נורו וציון ז"ל אברהם ישראלי בן חנה ויעקב ז"ל רבקה טייירי בת שרה ז"ל שושנה (פרל) נאמן בת שרה ז"ל שושנה סיפרסקי בת רבקה ז"ל